



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 459/2021
11.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Ракочевић адвокат из ..., против туженог Philip Morris Operations а.д. Ниш, чији је пуномоћник Небојша Станковић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3902/19 од 02.10.2019. године, у седници већа одржаној 11.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3902/19 од 02.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4882/2014 од 15.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 1.012.904,00 динара на име накнаде штете због изосталог приноса дувана за 2006. годину са законском затезном каматом почев од 16.03.2017. године као дана вештачења па до коначне исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име накнаде штете због неисплаћене премије за 2006. годину износ од 141.050,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2007. године па до коначне исплате, као и да плати трошкове парничног поступка колико буду износили, као неоснован. Трећим ставом изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 311.625,00 динара, увећано за 20% на име ПДВ-а, све са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3902/19 од 02.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена је пресуда Основног суда у Нишу П 4882/2014 од 15.05.2019. године у ставу првом и другом изреке. Другим ставом изреке укинута је решење о трошковима садржано у ставу трећем изреке, па је у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку.

Тужени је изјавио одговор на ревизију.

Решењем РЗ 13/2021 од 26.01.2021. године Апелациони суд у Нишу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији на основу чл. 395. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09, у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године)

Тужба у овој правној ствари је поднета 30.12.2008. године, ради накнаде штете, а као вредност предмета спора означен је износ од 550.000,00 динара. Поднеском од 28.04.2017. године, тужба је преиначена тако што је тужбени захтев повећан на износ од 1.153.954,00 динара, о којем је одлучено првостепеном пресудом донетом 15.05.2019. године. Другостепена пресуда донета је 02.10.2019. године.

Како се ради о поступку у којем вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као ставу првом изреке.

Туженом не припадају трошкови одговора на ревизију, јер исти у смислу члана 154. ЗПП нису били нужни за вођење парнице, због чега је применом члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић